

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41Cob/97/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713210553
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Púchovská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6713210553.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v právnej veci navrhovateľa CD Consulting, s. r. o. so sídlom Nagano Office Center, K červenému dvoru 3269/25a Praha 3, Česká republika, IČO:264 29 705, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o. so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO:36 864 421 proti odporkyni X. Y., X. X, XXX XX T., o zaplatenie zmenkovej sumy 259,--eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozhodnutiu Okresného súdu Zvolen č. k. 11C/118/2013-79 zo dňa 16. decembra 2013 takto

rozhodol:

Rozhodnutie Okresného súdu Zvolen č. k. 11C/118/2013-79 zo dňa 16. decembra 2013 zrušuje a vec vracia okresnému súdu na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozhodnutím okresný súd zamietol návrh navrhovateľa, ktorým si uplatnil proti odporkyni zaplatenie zmenkovej sumy 259,--eur s príslušenstvom. Odporkyni náhradu trov konania nepriznal.

Rozhodnutie odôvodnil okresný súd tým, že navrhovateľ podal na okresný súd návrh na uplatnenie pohľadávky podľa čl. 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu. Svoj návrh odôvodňoval tým, že ako indosatár je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, ktorú vystavila odporkyňa dňa 27. 3. 2009 na zmenkovú sumu 259,--eur, pričom sa zaviazala aj k úhrade zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne. Indosonovaná zmenka je vista zmenkou opatrenou doložkou „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“. Za miesto splatenia bolo určené sídlo prvotného zmenkového veriteľa. Indosant predložil zmenku k zaplateniu, pričom vystaviteľ doposiaľ nezaplatil žiadnu sumu. Keďže zmenková listina je opatrená doložkou „bez protestu“, indosant nenechal vyššie uvedené skutočnosti zistiť verejnou listinou. S poukazom na uvedené skutočnosti navrhovateľ žiadal, aby súd podľa čl. 7 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, vydal rozsudok, ktorým by uložil odporkyni zaplatiť uvedenú sumu. Okresný súd nariadil vo veci pojednávanie, na ktorom právny zástupca navrhovateľa uviedol, že vykonanie podľa Nariadenia malo byť písomné, pokiaľ to nenavrhol niektorá zo strán alebo pokiaľ to nenariadi súd. Zároveň predniesol návrh súhlasne s písomne podaným návrhom. Uviedol, že predmetom tohto konania je výlučne zmenka a nie iný záväzkový vzťah. O svojich tvrdeniach predložil ako dôkaz platnú zmenku, ktorá podľa navrhovateľa spĺňa všetky formálne a materiálne náležitosti, ktoré predpokladá Zákon zmenkový a šekový. Žiadal, aby súd návrhu v celom rozsahu vyhovel.

Súd skúmal platnosť zmenky z pohľadu jej splatnosti, pričom dospel k záveru, že ide o vlastnú zmenku, ktorá má uvedené dve možnosti splatnosti. Na zmenke je uvedené „zaplatím za túto zmenku pri predložení“, kde je uvedená splatnosť na nahliadnutie a ďalej je uvedený údaj „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia, kde je uvedená splatnosť na určitý čas. Zmenka na videnie je zročná

pri predložení. Musí byť predložená na platenie do jedného roka od dáta vystavenia. Vystaviteľ môže túto lehotu skrátiť alebo určiť lehotu dlhšiu. Indosanti môžu túto lehotu skrátiť (§ 34 ods. 1 uvedeného zákona). Údaj na zmenke však nemožno považovať za predĺženie lehoty. Ak sú v zmenke uvedené dve rozdielne určenia splatnosti (na videnie a do štyroch rokov od vystavenia) spôsobuje to jej neplatnosť s poukazom na ust. § 33 ods. 2 zákona o zmenkách a šekoch (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu SR č. k. 1 Obdo 59/2010 zo dňa 26. 1. 2011). Predložená zmenka, z ktorej navrhovateľ uplatňuje svoje právo má uvedené dve rozdielne určenia splatnosti, a preto v zmysle § 33 ods. 2 zákona o zmenkách a šekoch je neplatná. Neplatná zmenka nespôsobuje vznik hmotného práva na strane navrhovateľa, a preto súd zistil, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný a v celom rozsahu ho zamietol. Odporkyňa mala vo veci úspech, trovy konania si neuplatňovala, a preto súd rozhodol, že odporkyni náhradu trov konania nepriznáva.

Proti rozhodnutiu okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ. Nesúhlasil ani s tým, že by z obsahu znenia zmenky vyplýval rozpor v údajoch o splatnosti, ktorá bola určená na videnie, teda po predložení. Veta „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“ predstavuje prípustnú modifikáciu lehoty na predloženie zmenky k plateniu podľa ust. § 34 ods.1, tretia veta Zákona zmenkového a šekového, z ktorej vyplýva, že splatnosť zmenky nastáva v momente predloženia, pričom predložiť ju je možné v lehote 4 rokov od jej vystavenia a až po jej predložení v lehote 4 rokov nastáva jej splatnosť. Nie je preto daná žiadna postupná splatnosť tak, ako to okresný súd v odôvodnení uviedol, preto jeho záver nie je správny a vyplýva z nesprávneho právneho posúdenia veci. Údaj „zaplatím za táto zmenku pri predložení“ si navzájom nekonkuruje s údajom „na platenie predložiť v lehote štyroch rokov od vystavenia“, pretože ide o dva rozličné údaje s dvomi rozdielnymi významami z pohľadu zmenkového, t. j. nejde o vnútorný rozpor zmenky. Prvý údaj z nich určuje údaj zročnosti zmenky, t. j. podľa neho zmenku charakterizujeme o aký typ ide z hľadiska zročnosti (v tomto prípade vista zmenka), druhý z nich určuje obdobie, v rámci ktorého môže byť zmenka predložená na platenie. Pokiaľ ide o argument, že Najvyšší súd SR mal v rozsudku zo dňa 26. 1. 2011 sp. zn. 1 Obdo 59/2010 uviesť, že zmenka je neplatná, ak sú na nej uvedené dva rozdielne údaje splatnosti, a to na „videnie“ a „do dvoch rokov od vystavenia“. K tomu navrhovateľ uviedol, že je pravdou, že nie je prípustné, aby v zmysle čl. I § 33 ZZŠ boli v jednej a tej istej listine uvedené dva rozdielne údaje splatnosti, pretože tieto by robili listinu vnútorne rozpornou, čo má za následok jej ničotnosť (neplatnosť). Z odôvodnenia súdneho prípadu Najvyšším súdom skôr vyplýva, že na listine boli uvedené dva rozdielne údaje splatnosti, a to „splatnosť na videnie“, t. j. ide o vistazmenku a zároveň „splatnosť do dvoch rokov od vystavenia“, t. j. ide o datozmenku. Ak tieto údaje boli uvedené takto, potom je pravdou, že text je na listine vnútorne rozporný. V navrhovateľovom prípade sa však o takúto skutkovú situáciu vôbec nejedná a z tohto dôvodu nie je možné vôbec argumentovať citovaným judikátom Najvyššieho súdu SR, pretože ide o skutkovú inú situáciu a navyše sa dovolací súd týmto problémom ani nezaoberal.

V odvolaní uviedol, že v prejednávanej veci došlo zo strany súdu jeho konaním, ako aj rozhodnutím k porušeniu práva Európskej únie, a to čl. 4, 5 a 7 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady ES č. 861/2007 z 11.07.2007, ktoré má všeobecnú pôsobnosť, je záväzná vo všetkých svojich častiach a je priamo aplikovateľná v Slovenskej republike. Okresný súd nariadil vo veci pojednávanie napriek tomu, že podľa čl. 5 ods.1 Nariadenia ide skôr o výnimočnú možnosť ústneho pojednávania, pretože Nariadenie sleduje najmä zabezpečiť hospodárnosť a rýchlosť konania s nízkou hodnotou sporu, preto pojednávanie je možné nariadiť podľa Nariadenia len vo veciach rozporných tvrdení účastníkov konania, kde nebude možné potvrdiť alebo vyvrátiť tvrdenia účastníkov na základe predložených listinných alebo iných dôkazov.

Predvolanie na pojednávanie, ktoré bolo doručené navrhovateľovi obsahovalo dôvod, že okresný súd chce vec posúdiť právne inak a že tlačivo „C“ určené na odpoveď podľa čl. 5 ods.3 cit. Nariadenia neposkytuje odporcovi priestor na uvedenie relevantných skutočností. Zdôraznil pritom, že pojednávanie nie je možné uskutočniť za účelom zisťovania doplňujúcich informácií od účastníkov konania, ani skutkových tvrdení a ani dôkazov, pretože na tento účel slúži súdu procesný prostriedok upravený v čl. 7 ods.1 písm.a/ cit. Nariadenia. Pojednávanie preto nie je možné nariadovať, ak súd hodlá vykonať iné právne posúdenia alebo ak súd neschvaľuje materiálne vyjadrenie práva Európskej únie prejavujúce sa v zostavení prílohy č. III Nariadenia - tlačivo „C“ na žalobnú odpoveď, ktoré reflektuje na najdôležitejšie stanoviská odporcu v konaní. Odporca nemusí všetky argumenty uviesť na tlačive „C“, ale podľa čl. 5

bod 3 cit. Nariadenia môže svoje stanovisko vykonať akýmkoľvek iným vhodným spôsobom, pri ktorom nemusí tlačivo na odpoveď vôbec použiť. Obava súdu, že by odporca nebol mal dosť priestoru pre vyjadrenie je preto neopodstatnená a nemôže byť dôvodom na nariadenie pojednávania.

Navrhovateľ v odvolaní tvrdil, že je majiteľom zmenky na základe indosamentu a nie je účastníkom akéhokoľvek spotrebiteľského vzťahu, pričom ide o zmenku platnú, ktorá je abstraktným samostatným záväzkom neakcesorickej povahy a nie je možné ju spájať ani podmieňovať inými okolnosťami než tými, ktoré sú uvedené na zmenke. Navrhovateľ v konaní uplatnil bezpodmienečný záväzok odporcu, že za zmenku zaplatí, čo súd neakceptoval a vec posudzoval tak, ako by šlo o bežný zmluvný záväzok, čo je neprípustné. Okresný súd odignoroval ust. § 17 Zákona o zmenkách a šekoch, z ktorého vyplýva, že odporca vo všeobecnosti nie je oprávnený vznášať tzv. kauzálne námietky voči majiteľovi zmenky, ktoré vyplývajú z jeho vzťahov s pôvodným majiteľom zmenky. Ak tak v sporovom konaní nemôže robiť odporca, tým menej tak môže robiť sám súd. Navrhoval preto rozhodnutie okresného súdu zmeniť tak, že návrhu na uplatnenie pohľadávky odvolací súd v celom rozsahu vyhovie a prizná navrhovateľovi právo na náhradu trov odvolacieho konania, ktoré v odvolaní vyčíslil.

K odvolaniu navrhovateľa vyjadrenie podané nebolo.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec v rozsahu podľa § 212 ods.1 O.s.p., postupom podľa § 214 ods.2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné.

Zo spisového materiálu odvolací súd zistil, že odporkyňa vystavila v T. blankozmenku, ktorú ako vystaviteľ riadne podpísala. Na zmenke je uvedené číslo zmluvy a záväzok odporkyne zaplatiť za túto zmenku pri predložení na rad spoločnosti POHOTOVOSTĚ s.r.o. Splatnosť bola dohodnutá údajom „Bez protestu“ a s údajom „Na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“. Z rubovej strany zmenky vyplýva, že spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o. indosovala zmenku na navrhovateľa, ktorý je zahraničnou právnickou osobou bez uvedenia dátumu. Odporkyňa na zmenku navrhovateľovi nezaplatil žiadnu sumu, preto si navrhovateľ uplatnil voči nej nielen zaplatenie zmenkovej sumy, vrátane zmluvne dohodnutého úroku 0,25% zo zmenkovej sumy, ale aj zákonný 6% úrok a odmenu.

Odporkyňa sa k návrhu nevyjadřila. S prihliadnutím na možnosť iného právneho posúdenia veci považoval okresný súd za potrebné nariadiť ústne pojednávanie.

Okresný súd vyslovil právny názor, že zmenka nie je platná z dôvodu, že neobsahuje jednoznačne určenú splatnosť zmenky podľa § 33 ods. 2 zákona zmenkového a šekového.

Návrh bol podaný navrhovateľom na predtlačenom formulári A podľa bodu 4.4.2. Nariadenia Európskeho parlamentu a rady ES č. 861/2007 z 11.07.2007 o európskom konaní vo veciach s nízkou hodnotou sporu, ku ktorému priložil zmenku. Na pojednávaní, ktoré okresný súd vo veci nariadil odporca namietať platnosť zmenky.

Podľa čl. 5 ods.1 Nariadenia Európskeho parlamentu a rady ES č. 861/2007 z 11.07.2007 o európskom konaní vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej Nariadenie) európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu je písomné. Súd alebo tribunál nariadi ústne pojednávanie, ak to považuje za potrebné alebo ak o to požiada niektorá zo strán. Súd alebo tribunál môže takúto žiadosť odmietnuť, ak sa domnieva, že vzhľadom na okolnosti prípadu ústne pojednávanie zjavne nie je potrebné pre spravodlivé vedenie konania. Dôvody odmietnutia sa uvedú písomne. Iba proti rozhodnutiu súdu alebo tribunálu o odmietnutí takejto žiadosti nemožno samostatne podať opravný prostriedok.

Podľa čl. 5 ods.2 Nariadenia po doručení správne vyplneného tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky súd alebo tribunál vyplní časť I vzorového tlačiva C na odpoveď, ako je uvedené v prílohe III. Kópia tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky a v prípade potreby podporných dokumentov spolu s vyplneným

tlačivom na odpoveď sa doručí odporcovi v súlade s článkom 13. Tieto dokumenty sa odošlú do 14 dní od doručenia správne vyplneného tlačiva na uplatnenie pohľadávky.

Podľa čl. 5 ods.3 Nariadenia odporca odpovie do 30 dní po doručení tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky a tlačiva na odpoveď tak, že vyplní časť II vzorového tlačiva C na odpoveď, pričom v prípade potreby poskytne všetky príslušné podporné dokumenty, a zašle ho späť súdu alebo tribunálu, alebo akýmkoľvek iným vhodným spôsobom, pri ktorom nepoužije tlačivo na odpoveď.

Podľa čl. 5 ods.6 Nariadenia akákoľvek protipohľadávka, ktorá sa má podať na vzorovom tlačive A, a akékoľvek príslušné podporné dokumenty sa doručia navrhovateľovi v súlade s článkom 13. Tieto dokumenty sa odošlú do 14 dní od doručenia. Navrhovateľ je povinný odpovedať na akúkoľvek protipohľadávku do 30 dní odo dňa jej doručenia.

Podľa čl. 7 ods.1 Nariadenia do 30 dní od doručenia odpovede odporcu alebo navrhovateľa v lehotách ustanovených v článku 5 ods. 3 alebo 6 súd alebo tribunál vydá rozsudok alebo:

a) v rámci stanovenej lehoty, ktorá nesmie presiahnuť 30 dní, si vyžiada od strán ďalšie podrobnosti týkajúce sa pohľadávky;

b) vykoná dôkazy v súlade s článkom 9 alebo

c) predvolá strany na pojednávanie, ktoré sa uskutoční do 30 dní od predvolania.

Podľa čl. 7 ods.3 Nariadenia, ak sa súdu alebo tribunálu nedoručí odpoveď dotknutej strany v lehote ustanovenej v článku 5 ods. 3 alebo 6, súd alebo tribunál vydá rozsudok o pohľadávke alebo protipohľadávke.

Podľa čl. 19 Nariadenia, pokiaľ toto nariadenie neustanovuje inak, európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa riadi procesným právom členského štátu, v ktorom sa konanie vedie.

Podľa čl. I, § 5 ods. 1 zák. č. 191/1950 Sb., Zákon zmenkový a šekový v znení neskorších predpisov vo zmenke zročnej na videnie alebo na určitý čas po videní môže vystaviteľ ustanoviť zúrokovanie zmenkovej sumy. V inej zmenke platí táto doložka za nenapísanú.

Podľa ods. 2 cit. ust. úrokovú mieru treba udať vo zmenke; ak chýba tento údaj, platí úroková doložka za nenapísanú.

Podľa ods. 3 cit. ust. úrok sa počíta od dáta vystavenia zmenky, pokiaľ nie je určený deň iný.

Podľa čl. I, § 10 cit. zák., ak nebola zmenka, ktorá bola pri vydaní neúplná, vyplnená tak, ako bolo dojednané, nemožno namietat' majiteľovi zmenky, že tieto dojednania neboli dodržané, okrem ak majiteľ nadobudol zmenku zlomyseľne alebo sa pri nadobúdaní zmenky previnil hrubou neobstaranosťou.

Podľa čl. I, § 11 ods.1 cit. zák. každú zmenku, i keď nebola vystavená na rad, možno previesť indosamentom (rubopisom).

Podľa čl. I, § 17 cit. zák., kto je žalovaný zo zmenky, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka.

Podľa čl. I, § 34 ods. 1 cit. zák. je zmenka na videnie zročná pri predložení. Musí byť predložená na platenie do jedného roku od dáta vystavenia. Vystaviteľ môže túto lehotu skrátiť alebo určiť lehotu dlhšiu. Indosanti môžu tieto lehoty skrátiť.

Podľa čl. I, § 48 ods.1 cit. zák. majiteľ môže postihom žiadať:

1. zmenkovú sumu, pokiaľ nebola zmenka prijatá alebo zaplatená, s úrokmi, ak boli dojednané;
2. šesťpercentné úroky odo dňa zročnosti;
3. trovy protestu a podaných správ, ako aj ostatné trovy;
4. odmenu vo výške jednej tretiny percenta zmenkovej sumy alebo v menšej dohodnutej výške.

Podľa čl. I, § 75 cit. zák., vlastná zmenka obsahuje:

1. označenie, že ide o zmenku, pojaté do vlastného textu listiny a vyjadrené v jazyku, v ktorom je táto listina spísaná;
2. bezpodmienečný sľub zaplatiť určitú peňažnú sumu;
3. údaj zročnosti;
4. údaj miesta, kde sa má platiť;
5. meno toho, komu alebo na rad koho sa má platiť;
6. dátum a miesto vystavenia zmenky;
7. podpis vystaviteľa.

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p., účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd zaručujú, že každý má právo na to, aby sa v jeho veci v konaní pred všeobecnými súdmi rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy, ktorá môže mať základ v platnom právnom poriadku Slovenskej republiky alebo takých medzinárodných zmluvách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom, ktorý predpisuje zákon. Súčasne má každý právo na to, aby sa v jeho veci vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy, ktorý predpokladá použitie ústavne súladne interpretovanej platnej a účinnej normy na zistený stav veci (IV. ÚS 77/02, III.ÚS63/06).

Odvolací súd v konaní zistil, že pred súdom prvého stupňa došlo k vadám v postupe súdu podľa čl. 7 ods. 1 Nariadenia pri posudzovaní procesných otázok v priebehu konania, keď súd prvého stupňa postup v konaní, ktorý vyplýva najmä z Nariadenia, ale aj z Občianskeho súdneho poriadku nedodrжал a v súlade s § 120 O.s.p. nepostupoval ani pri dokazovaní. Súd prvého stupňa neposkytol odvolateľovi poučenie o dôkaznej povinnosti, a to v nadväznosti na ním deklarovaný iný právny názor na navrhovateľom uplatnený nárok napriek tomu, že to bolo s prihliadnutím na stav a charakter konania potrebné. V dôsledku absencie poučenia nedošlo zo strany navrhovateľa k uplatneniu procesných práv, čo má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, pretože navrhovateľ nemohol splniť svoju povinnosť tvrdenia a ani dôkaznú povinnosť vo vzťahu k inému právnomu posúdeniu veci, keď okresný súd nárok navrhovateľa uplatnený zo zmenky posúdil ako vzťah spotrebiteľský bez toho, aby boli na takýto postup súdu splnené zákonné podmienky. Rozhodnutie súdu prvého stupňa je nesprávne aj z toho dôvodu, že

vec nesprávne právne posúdil, pretože nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav veci.

V tejto súvislosti je nutné zdôrazniť, že nárok zo zmenky je uplatnený navrhovateľom ako zahraničnou právnickou osobou podľa Nariadenia EP a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.07.2007, ktorým sa zaviedlo európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu na tlačive A podľa čl. 4 ods.1 Nariadenia, ktorú v origináli priložil k návrhu spolu s výpisom z obchodného registra a plnomocenstvom pre právneho zástupcu. Podľa čl. 5 ods.1 Nariadenia je európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu v zásade písomné a súd vec prejedná ústne len vtedy, ak to považuje za potrebné alebo ak to navrhne niektorá zo strán. Napriek tomu súd účastníkov konania predvolal na ústne pojednávanie s poučeniami obsiahnutými v predvolaní, aj keď navrhovateľ s prejednaním veci na ústnom pojednávaní nesúhlasil a ani odporca pojednávanie vo veci nenavrhol. Okresný súd bol oprávnený postupovať v prejednávanej veci najmä podľa čl. 4 ods.4 Nariadenia a pokiaľ zistil, že nárok uplatnený navrhovateľom patrí do pôsobnosti Nariadenia, že návrh bol podaný navrhovateľom v súlade s čl. 4 ods.1 Nariadenia a bol aj správne vyplnený v jazyku konajúceho súdu, nebol daný dôvod na prejednanie veci na ústnom pojednávaní, ku ktorému súd pristúpi len v tom prípade, kedy nie je možné vec bez prejednania rozhodnúť alebo v prípade, keď o ústne pojednávanie požiada niektorý z účastníkov konania.

Postup okresného súdu, keď predvolal účastníkov na pojednávanie bez toho, že by to bol ktorýkoľvek z nich navrhol, že vykonal dokazovanie, ktoré nenavrhol ani jeden z účastníkov konania sám, ex officio nie je správny. Predmetom sporu je len nárok zo zmenky ako abstraktného cenného papiera, ktorý získal navrhovateľ ako indosatár bez toho, že by mal akúkoľvek povinnosť preukazovať záväzkový vzťah, ktorý zmenka pôvodne zabezpečovala. Takýto postup súdu je v rozpore nielen s Nariadením, ale aj s Občianskym súdnym poriadkom, a to najmä preto, že účastníci nenavrholi vykonať žiadne dokazovanie a toto vykonával súd bez akýchkoľvek námietok zo strany odporcu, ktoré jediné by ho na postup, ktorý zvolil, oprávňovali. Okresný súd tak rozhodoval v rozpore s § 17 Zákona zmenkového a šekového.

V čl. I § 10 Zákona zmenkového a šekového je obsiahnutá právna úprava pre blankozmenku, vystaveniu ktorej predchádza dohoda o vyplňovacom práve. Blankozmenka je v čase jej vystavenia zmenkou neúplnou a zmenkou skutočnou sa stane až potom, keď ju neskôr doplní iná osoba než jej vystaviteľ, ktorý do nej dopíše dlžnú sumu a splatnosť. Až po jej doplnení nastanú účinky zmenky ex tunc tak, ako keby bola táto listina od začiatku uvedená do obehu ako dokonalá zmenka. Vyplňovacím vyhlásením sa udeľuje právo k dotvoreniu zmenky práve na základe vyplňovacieho práva, pričom udeliť toto právo formálne či neformálne môže len ten, kto uvádza takúto listinu do obehu. Vyplňovacie vyhlásenie smeruje preto na prvého majiteľa zmenky, ktorá nie je ešte vyplnená.

Zmenka je cenným papierom vydaným v zákonom stanovenej forme, ktorým sa zmenkový dlžník zaväzuje majiteľovi zmenky zaplatiť v mieste a čase uvedenom v zmenke čiastku v nej určenú. Ide tak o záväzok, ktorý je priamy, bezpodmienečný, nesporný a abstraktný. Zákon dáva dlžníkom z takejto zmenky len možnosť podať námietku proti majiteľovi, avšak neupravuje, že by takáto listina nebola platnou zmenkou. S tým potom súvisí aj dôkazná povinnosť na strane dlžníkov, ktorí musia namietať a preukázať, že šlo pôvodne o blankozmenku, ktorá mala byť vyplnená inak, a teda musia preukázať obsah vyplňovacieho práva, ako aj to, že blankozmenka bola vyplnená v rozpore s vyplňovacím vyhlásením, a teda aj s udeleným vyplňovacím právom, čo sa v prejednávanej veci nestalo. Ak by bola zmenka stále v dispozícii pôvodného majiteľa, ktorému bola na vyplnenie odovzdaná, bol by odporca na takéto námietky oprávnený, avšak len voči nemu. Ak však bola zmenka prevedená na iného majiteľa tak, ako je tomu v prejednávanej veci, musí dlžník preukázať, že nový majiteľ bol pri nadobúdaní zmenky v zlej viere alebo že sa prevínil aspoň hrubou nebanlivosťou. Zlou vierou budú najmä tie prípady, kedy majiteľ nechá na seba previesť nevyplnenú zmenku, pričom vie ako má byť vyplnená, ale má za cieľ zneužiť túto listinu tak, že ju vyplní nesprávne príp. že ju nadobudol len preto, aby zbavil odporcu ako dlžníka možnosti vzniesť voči pôvodnému majiteľovi, remitentovi kauzálne námietky.

Pri vystavení blankozmenky nie je možné určiť, ktorým dňom nastane jej splatnosť, pretože takéto rozhodnutie je na majiteľovi zmenky, ktorý v rámci lehoty na predloženie môže kedykoľvek zmenku na platenie označenej osobe predložiť. Zmenku je potrebné zaplatiť bez zbytočného omeškania, pretože

sa táto stáva splatnou ihneď potom, ako ju ten, komu je predložená podľa § 34 Zákona zmenkového a šekového, uvidí. Aj keď ust. § 34 cit. zák. upravuje povinnosť predložiť zmenku na platenie do jedného roka od dátumu vystavenia, môže ten, kto zmenku vystavil túto lehotu skrátiť alebo určiť dlhšiu lehotu. Lehota, ktorá je uvedená na zmenke plynie od dátumu, kedy bolo možné najskôr zmenku predložiť na platenie, a nie tak, ako je to bežné, od dátumu vystavenia uvedeného na zmenke - § 77 ods.1 Zákona zmenkového a šekového.

Práve pri zmenkách na videnie - vista zmenka a zmeniek splatných v určitej lehote po videní - lehotná vista zmenka, ktoré nemajú pri ich vystavení splatnosť exaktne stanovenú, z dôvodu, že táto je závislá na majiteľovi zmenky, sa pripúšťa úročenie zmenky podľa § 5 ods.1 ZZŠ. V zmenke predloženej navrhovateľom je stanovená úroková miera, ako aj obdobie úročenia. Obdobie úročenia je spravidla určené dňom vystavenia zmenky, pričom tento údaj zo zmenky priamo vyplýva, resp. na zmenke môže byť určený aj iný deň, ako začiatok úročenia zmenky, nie však skorší, než je dátum vystavenia zmenky. Zo Zákona zmenkového a šekového nevyplýva žiadne pravidlo, ktoré by stanovovalo, dokedy sa zmenková suma úročí. Nevyplýva to ani z čl. I § 48 ods.1 v nadväznosti na čl. I § 77 ods.2 Zákona zmenkového a šekového. Ak je úrok odmenou za poskytnutie určitých finančných prostriedkov, potom patrí až do zaplatenia, t.j. do doby, dokedy sú finančné prostriedky používané napriek tomu, že sa tak deje po splatnosti zmenkovej sumy a súbežne vzniká právo na sankčný úrok. Nejde o vadu zmenky, ak výstavca, pokiaľ ide o koniec doby úročenia stanovil dátum, do ktorého najneskôr je možné zmenku úročiť, aj keby sa pre nepredloženie nestala do tejto doby splatnou.

Odvolačný súd považuje z vyššie uvedených dôvodov zmenku predloženú navrhovateľom, z ktorej vyplýva jednoznačne doba splatnosti, pretože obsahuje údaj „zaplaťte pri predložení“ za zmenku platnú, splatnú na videnie tak, ako to vyplýva z § 33 ods.1 Zákona zmenkového a šekového. Splatnosť zmenky nastáva v momente jej predloženia, pričom predložiť ju je možné podľa § 34 ods. 1 Zákona zmenkového a šekového v lehote 4 rokov od jej vystavenia a až po jej predložení v lehote 4 rokov nastáva jej splatnosť. Nie je preto daná žiadna postupná splatnosť tak, ako to okresný súd v odôvodnení nesprávne uviedol.

Z vyššie uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je potrebné podľa § 221 ods.1 písm.f/ a h/ O.s.p. zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

Okresný súd bude v ďalšom konaní postupovať v zmysle návrhu navrhovateľa, ktorým si ako indosatár uplatnil právo zo zmenky, pričom v konaní nie je povinný preukazovať existenciu žiadneho záväzkového vzťahu a ani žiadne ďalšie skutočnosti, pretože to Zákon zmenkový a šekový nadobúdateľovi zmenky, ktorý sa nestáva právnym nástupcom pôvodného majiteľa v žiadnom svojom ustanovení neukladá. Okresný súd musí mať na zreteli, že zmenka, ktorá mala nesporne zabezpečovací charakter tak, ako to okresný súd správne zistil, sa v dôsledku indosácie stala zmenkou na platenie, čím zabezpečovací charakter zmenky stratila. V prípade, že dlžník v rámci svojej obrany nepodá také námietky, ktoré by odôvodňovali postup súdu podľa § 17 Zákona zmenkového a šekového voči terajšiemu majiteľovi zmenky, a teda že navrhovateľ konal pri indosácii zmenky na škodu dlžníka, nie je okresný súd oprávnený bez takýchto námietok ex offio skúmať a vykonávať dokazovanie ohľadom záväzkového vzťahu, aj keď by to bol záväzkový vzťah spotrebiteľský.

Nárok zo zmenky uplatnený navrhovateľom okresný súd posúdi podľa Zákona zmenkového a šekového, pričom bude vychádzať z právneho názoru odvolacieho súdu o tom, že navrhovateľom predložená zmenka je zmenkou platnou, a to aj pokiaľ ide o určenie doby splatnosti pre zmenkovú sumu, tak aj o obdobie úročenia zmenkovej sumy a aj dohody o vyplňovacom práve.

O trovách konania rozhodne prvostupňový súd v novom rozhodnutí o veci (§ 224 ods. 3 O. s. p.).

Rozhodnutie bolo jednohlasne schválené členmi senátu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.